

donec ostendatur fortè contrarium. Posterius in die est, si dextrè modò de Imperio nostro Romano judicamus. Obtortò, quod fateor, collò manum quæstioni, cum Limn. de jur. publ. lib. 1. cap. 10. sabbathinam vocet admoveo, & magis, quod Viros magni nominis ab utraque parte stantes videam: ne tamen mihi exprobari patiar, quasi nescius, an in rerum natura adhuc sit, plurâ cumulârim, Monarchia, periculum in evolvendis argumentis faciendum est.

Thef. 2.

Imperium nostrum Germanicum, quin de Græcis Francis & primis aliis Imperatoribus Monarchicè fuerit tractatum, nemo est qui dubitat, quæi verò postmodum potestatis aliquid transmigrârit in Principes cum Charion. & Philipp. in Chron. Delium exoptamus natatorem. Dum enim in prima Electorum origine cæcutimus, quis quo lustro Monarchia temperari ceperit, Oedipus augurabitur? Fastigium $\zeta\eta\tau\eta\mu\alpha\tau$ in eo non est, sed vestigium tantum, quod ab Ottone M. statutum ac Ottone III. repetitum novimus, nempe in Imperatorem, nisi ex germano germine oriundum eligendum, neminem esse, ex quo nonnulli, quos inter Rudolphus de Columna de translat. Imper. & Simon Schradet. lib. sing. de Elect. origin. cap. 1. evincere, quamvis perperam, conantur, sub Ottone III. hoc factum fuisse, quibus verò strenuè contradicit, quod omnes ferè Imperatores, post Ottonem III. rebus potitis, tum ab universis Imperii Principibus Ecclesiasticis & Politicis, quorum numerus quinquagenarium teste Bodin. lib. 6. de Rep. c. 5. superârit, tum à quibusdam populis Saxonibus sc. & Sævis, Bavaris aliisque electos inveniamus. Alii ad Barbarossam, alii ad Rudolphum recurrunt, quorum tamen ultimi vel ex eo refutantur, quod Antecessori hujus Wilhelmo Hollandiæ Comiti Imperium ab Electoribus assignatum legamus.

Thef.